

Приложение № 1

към чл. 16 от Наредбата за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието

Формуляр за частична предварителна оценка на въздействието* (Приложете към формуляра допълнителна информация/документи)	
Институция: Министерство на правосъдието	Нормативен акт: Проект на Закон за изменение и допълнение на Наказателния кодекс
За включване в законодателната/ оперативната програма на Министерския съвет за периода: 01.01.2018 г. – 30.06.2018 г.	Дата: 25.04.2018 г.
Контакт за въпроси: Александър Стефанов, държавен експерт в дирекция „Съвет по законодателство“ на Министерство на правосъдието, ел. поща: Al_Stefanov@justice.government.bg; Аделина Хаджийска, старши експерт в дирекция „Съвет по законодателство“ на Министерство на правосъдието, ел. поща: A_Hadzhyska@justice.government.bg	Телефон: 02/9237344 02/9237341
1. Дефиниране на проблема: <i>1.1. Кратко опишете проблема и причините за неговото възникване. Посочете аргументите, които обосновават нормативната промяна:</i> Причините, които налагат приемането на Закон за изменение и допълнение на Наказателния кодекс са: <ul style="list-style-type: none"> • отсъствие на ясни законодателни правила и сближаване на режимите на държавите членки в областта на обезпечаването и конфискацията на имущество, придобито от престъпна дейност; • несъответствие на националното законодателство с изискванията на Директива № 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета за обезпечаване и конфискация на средства и облиги от престъпна дейност в Европейския съюз (ОВ, L 127/39 от 29 април 2014 г.); • липсата на законодателен ефективен механизъм, чрез който извършителите на престъпления да бъдат лишени от възможността да разполагат с генерираната от престъпната си дейност незаконна печалба; • отсъствие на ефективен законодателен механизъм за противодействие на престъпността;	

- невъзможност да се осъществи силен възпиращ ефект върху извършителите на престъпленията и използване активите, придобити от престъпна дейност;
- невъзможността активи и средства от престъпна дейност, които са отнети в полза на държавата, да бъдат инвестирани в правоприлагането, в инициативи за превенция на престъпността или в други общественополлезни дейности;
- 98,9 % от оценените печалби от престъпна дейност не се конфискуват и остават на разположение на извършителите на престъпления;
- броят на процедурите за обезпечаване и конфискация и сумите, възстановени от организираната престъпност, са недостатъчни в сравнение с предполагаемите доходи на организираните престъпни групи или броя на наказателните присъди постановени от съда за тежки престъпления;
- инфилтрирането на активи, придобити от престъпна дейност в икономиката, изкривява конкуренцията в него;
- липса на взаимното доверие и трансграничното сътрудничество между държавите членки в тази сфера;
- трудности за проследяване и правните пречки при събирането на доказателства и изпълнението на решения за обезпечаване или конфискация между отделните държави членки;
- необходимост от усъвършенстване и доразвиване на уредбата на този специфичен кръг обществени отношения с цел унифициране на законодателството на Република България и създаване на реални правни възможности не само за признаване, но и за ефективно изпълнение на наказателните присъди в частта им относно отнемане/конфискация на имущество, придобито от престъпна дейност;
- необходимост от предприемане на адекватни законодателни мерки, които да отговорят на сегашната фактическа обстановка и механизма на извършване на деянията по противозаконното отнемане на моторни превозни средства (МПС).

Въпреки че Наказателно-процесуалният кодекс (НПК) съответства в значителна степен на изискванията на Директива 2013/48/ЕС, за нейното пълно транспониране са необходими някои промени в НПК, поради следните констатирани проблеми:

- отсъствие на законова разпоредба, която да гарантира правото на обвиняемия да му бъде предоставена обща информация, улесняваща избора му на защитник;
- липса на правна уредба, която да гарантира правото на обвиняемия свободно да осъществява връзка със защитника, да се среща насаме с него, да получава съвети и друга правна помощ, включително преди започване и по време на провеждане на разпита и на всяко друго процесуално действие с участие на обвиняемия;
- несъответствие с изискването на чл. 5, параграфи 1 и 3 от Директивата, съгласно което при задържане под стража на обвиняемия, както и по отношение на задържането на основание чл. 64, ал. 2 от НПК, по искане на обвиняемия, незабавно следва да се уведомява поне едно посочено от него лице;
- необосновано ограничаване на правото на обвиняемия свободно да уведоми лице, което може да бъде различно от изброените, например в случаите на фактическо съжителство;
- липса на правна уредба на т.н. временна дерогация от правото да бъде уведомено конкретно лице за задържането и съдебният контрол върху нея;
- потенциална възможност за настъпването на тежки неблагоприятни последици за живота, свободата или физическата неприкосновеност на лица, свързани с наказателното производство, както и възпрепятстване на последното;
- невъзможност задържаният да упражни пълноценно правото си на защита и да

може да избере консулските органи на коя държава да бъдат уведомени за задържането му и с които желае да осъществи връзка, в случай, когато е гражданин на две или повече държави;

- липса на правна уредба на правото на отказ на обвиняемия от достъп до адвокат, с изключение на случаите, когато участието на защитник е задължително (чл. 9 от Директивата);

- липса на процесуална гаранция чрез предвиждане на задължение за органа на досъдебното производство да разясни на обвиняемия последиците от отказа от защитник, както и да отрази обстоятелствата, при които обвиняемият се отказва от защитник в протокола от съответното процесуално действие или в отделен протокол;

- отсъствие на правна уредба в НПК, която да гарантира възможността на обвиняемия да реши да оттегли отказа си от правото на защитник във всеки момент на производството и обезпечаване на процесуалната стойност на извършените до този момент процесуални действия без участието на защитник процесуалната си стойност;

- несъответствие с изискването на чл. 10, параграф 4 от Директивата на националното ни законодателство (Закона за екстрадицията и Европейската заповед за арест (ЗЕЕЗА)) относно правото на издирваното лице да бъде уведомено, че има право да му бъде назначен защитник в държавата, издала Европейската заповед за арест;

- несъответствие с изискването на чл. 7 от Директивата на обвиняемите да се осигури получаването на консулска помощ съгласно чл. 36 от Виенската конвенция за консулските отношения от 1963 г. (която предоставя на държавите право на достъп до техните граждани;

- започнати процедури за нарушение - № 2016/0705 и № 2017/0018 за неизпълнение от страна на Република България на задълженията, произтичащи от правото на ЕС.

1.2. Опишете какви са проблемите в прилагането на съществуващото законодателство или възникналите обстоятелства, които налагат приемането на ново законодателство. Посочете възможно ли е проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции между няколко органа и др.).

Предвид избрания в българското право модел на така наречената „гражданска конфискация”, на отнемане в полза на държавата подлежи всяко незаконно придобито имущество, независимо у кого се намира то. Не е необходимо имуществото да е придобито от престъпна дейност, а е достатъчно само за него да не са установени законни източници. Образоването на наказателно производство срещу конкретно лице във връзка с извършването на някое от престъпленията, изброени изчерпателно в Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ), е предвидено като основание за започване на проверка за наличие на незаконно придобито имущество срещу лицето. Предмет на отнемане по реда на закона е незаконно придобитото имущество. Това е всякакъв вид собственост, материална или нематериална, движима или недвижима, ограничени вещни права, както и юридически документи, доказващи правото на собственост или други права върху него.

Обосновано предположение, че дадено имущество е незаконно придобито, е налице, когато след проверка се установи значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице. Значително несъответствие е онзи размер на несъответствието между имуществото и нетния доход, който надвишава 150 000 лв. за целия проверяван

период.

На отнемане подлежи не само имуществото, притежавано от проверяваното лице към момента на приключване на проверката, но и прехвърленото от него незаконно имущество на други лица (трети лица), както и наследеното незаконно имущество от наследниците или заветниците на проверяваното лице – до размера на полученото от тях. На отнемане в определени случаи подлежи и имущество, придобито директно от трето лице за сметка на проверяваното лице. В случаите, когато незаконно придобитото имущество е било частично или изцяло преобразувано в друго имущество, на отнемане подлежи и преобразуваното имущество, стига то да е поне равно или по-голямо по стойност от прехвърленото имущество. На отнемане подлежи цялото незаконно придобито имущество, независимо от неговото естество, местонахождение и размер. То се оценява по действителната му стойност към момента на неговото придобиване или отчуждаване. Когато не е възможно да се отнеме обособено имущество, се отнема паричната му равностойност, определена по пазарна цена към момента на предявяване на иска за отнемане. На отнемане подлежи всяко незаконно имущество, придобито или прехвърлено в рамките на периода на проверката на неговия произход, определен и обхващащ 10 години назад, считано от датата на започването на проверката.

Основните предимства на описания модел на отнемане на имущество, което не се основава на присъда, са свързани с възможността за значително по-бърза реакция на институциите, по-добри възможности за налагане на обезпечение и запазване на имуществото до неговото отнемане, както и независимост на производството по отнемане от изхода на наказателното производство. При отнемането без влязла в сила присъда органите по конфискация „преследват” имуществото, а не конкретното лице, у което то се намира. За да бъдат защитени обаче в максимална степен интересите на лицата, чието имущество подлежи на конфискация, и извън пределите на гражданската конфискация, е необходимо да бъде налице уредба на национално ниво, която от една страна да гарантира и защитава правата на всички засегнати страни в наказателното производство и от друга да се създадат реални механизми и процедури за конфискация на имущество, придобито от престъпна дейност, основаваща се на осъдителна присъда.

Предвид факта, че в България е възприет и съответно по-развит и уреден моделът на „гражданската конфискация“, която не е задължително да се основава на осъдителна присъда, каквото е едно от изискванията на Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. за обезпечаване и конфискация на средства и облиги от престъпна дейност в Европейския съюз, която предвижда и създаването на общи минимални правила с цел сближаване на режимите на държавите членки в областта на обезпечаването и конфискацията на имущество, придобито от престъпна дейност, е констатирано, че настоящата уредба на национално ниво следва да бъде изменена и допълнена, така че да отговори на изискванията на директивата.

Според проучвания¹, незаконните пазари в ЕС генерират около 110 милиарда евро годишно, т.е. около 1 % от БВП на ЕС през 2010 година. Въпреки това 98,9 % от оценените печалби от престъпна дейност не се конфискуват и остават на

¹ Европол, Възстановяване на активи от престъпна дейност в ЕС, проучване на статистическа информация за периода 2010 — 2014 г., основни заключения (Europol, Criminal asset recovery in the EU, Survey of Statistical Information 2010-2014, Key findings), стр. 4; вж. също Доклад относно портфейла на организираната престъпност, 2015 г., „От незаконните пазари до законния бизнес: портфейлът на организираната престъпност в Европа (Report of organised Crime Portfolio, 2015, From Illegal Markets to legitimate businesses: the portfolio of organised crime in Europe), <http://www.ocportfolio.eu/> .

разположение на извършителите на престъпления.

Въпреки че само няколко държави членки поддържат статистика за сумите, които се възстановяват годишно от престъпна дейност, може да се съди, че в ЕС броят на процедурите за обезпечаване и конфискация и сумите, възстановени от организираната престъпност, са недостатъчни в сравнение с предполагаемите доходи на организираните престъпни групи или броя на наказателните присъди постановени от съда за тежки престъпления. Проблемът засяга в значителна степен и целия единен пазар на ЕС, тъй като инфилтрирането на активи, придобити от престъпна дейност в икономиката, изкривява конкуренцията в него.

Ето защо е необходимо предприемане на по-ефикасни действия за лишаване на извършителите на престъпления от генерираните от престъпна дейност облаги и за подпомагане на взаимното доверие и трансграничното сътрудничество между държавите членки в тази сфера.

Дейностите на организираната престъпност често са транснационални по характер, а активите на престъпните групи все по-често се инвестират в други държави членки. Разследването във връзка с намиращи се в чужбина активи се натъква на значителни проблеми, дължащи се на все по-големите трудности за тяхното проследяване и на правните пречки при събирането на доказателства и изпълнението на решения за обезпечаване или конфискация.

В хода на анализа на съответствието на действащото в Република България законодателство с изискванията на директивата се установи, че е необходимо да бъдат предприети конкретни нормативни промени за усъвършенстване и доразвиване на уредбата на този специфичен кръг обществени отношения с цел унифициране на законодателството и създаване на реални правни възможности не само за признаване, но и за ефективно изпълнение на наказателните присъди в частта им относно отнемане/конфискация на имущество, придобито от престъпна дейност.

Необходимо е също така да бъдат въведени в националното законодателство и разпоредбите на Директива 2013/48/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 година относно правото на достъп до адвокат в наказателното производство и в производството по европейска заповед за арест и относно правото на уведомяване на трето лице при задържане и на осъществяване на връзка с трети лица и консулски органи през периода на задържане.

Директива 2013/48/ЕС установява минимални правила относно правото на достъп до адвокат в наказателното производство и в производството по изпълнение на европейска заповед за арест съгласно Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г., относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите - членки и правото да бъде уведомено трето лице при задържане и на осъществяване на връзка с трети лица и консулски органи през периода на задържане. Директива спомага за прилагането на Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-специално на членове 4, 6, 7, 47 и 48 от нея, като се основава на членове 3, 5, 6 и 8 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи.

Въпреки че Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) съответства в значителна степен на изискванията на Директива 2013/48/ЕС, за нейното пълно транспониране са необходими някои промени, които да предвиждат:

- възможността на обвиняемия да се предоставя обща информация, която да го улеснява при упражняване на правото му на избор на защитник;
- възможността на обвиняемия свободно да осъществява връзка със защитника си, да се среща насаме с него, да получава съвети и друга правна помощ, включително

преди започване и по време на провеждане на разпита и на всяко друго процесуално действие с участие на обвиняемия. Към настоящия момент е предвидено единствено правото на защитника по чл. 99 от НПК да се среща насаме с обвиняемия, но такова самостоятелно право на обвиняемия не е изрично предвидено, поради което е необходимо да бъде регламентирано;

На следващо място, в съответствие с чл. 5, параграфи 1 и 3 от Директивата е необходимо да се предвиди, че при задържане под стража на обвиняемия, както и по отношение на задържането на основание чл. 64, ал. 2 от НПК, по искане на обвиняемия, незабавно следва да се уведомява поне едно посочено от него лице. В сега действащата разпоредба на чл. 63, ал. 7 от НПК е посочен кръгът от лица, които се уведомяват незабавно при задържането на лицето под стража - семейството на обвиняемия, работодателят или Министерство на външните работи. Така посоченото изброяване е изчерпателно и може да доведе до необосновано ограничаване на правото му да бъде уведомено най-малко едно посочено от него лице, различно от изброените, например в случаите на фактическо съжителство. За да не се стига до подобно ограничаване следва да се предвиди възможността обвиненото лице да посочи конкретно лице да бъде уведомено за неговото задържане.

В ограничени случаи на изключителни обстоятелства обаче следва да се предвиди възможност за временна дерогация от това право, когато във връзка с конкретните обстоятелства по делото това е обосновано от наложителна причина по смисъла на настоящата директива. В тази връзка е налице необходимост от правна регламентация на т. н. временна дерогация от страна на държавните органи на това право, както и съдебен контрол върху нея, като условията и реда за нейното осъществяване не следва да засягат ефективното упражняване и същността на това право. Като всяка друга временна дерогация и тази следва да е пропорционална, строго ограничена във времето, да не се основава изключително на вида или тежестта на предполагаемото престъпление и да не засяга справедливостта на производството като цяло. Необходимо е да се гарантира, че при разрешаване на временната дерогация съгласно изискванията на настоящата директива от държавен орган, различен от съдия или съд, актът за разрешаването на временната дерогация ще подлежи на съдебен контрол. В контекста на изложеното е необходимо да се създаде правна уредба на процедурата по уведомяването на конкретно лице, която да предвижда уведомяването да бъде отложено до 48 часа, когато е налице неотложна необходимост за да се предотврати настъпването на тежки неблагоприятни последици за живота, свободата или физическата неприкосновеност на лице или за да се предотврати ситуация, при която наказателното производство би могло да бъде сериозно възпрепятствано. Решението за това отлагане следва да се взема от органа на досъдебното производство, който ще се произнася с мотивирано постановление, което ще подлежи на съдебен контрол.

В изпълнение на изискването на чл. 7 от Директивата е необходимо на обвиняемите да се осигури получаването на консулска помощ съгласно чл. 36 от Виенската конвенция за консулските отношения от 1963 г. (която предоставя на държавите право на достъп до техните граждани). Ето защо в случаите, при които задържаното лице е гражданин на две или повече държави, е необходимо да се предвиди възможността да избере консулските органи на коя държава да бъдат уведомени за задържането му и с които желае да осъществи връзка. Ако задържаният е гражданин на две или повече държави, той може да избере консулските органи на коя държава да бъдат уведомени за задържането му и с които желае да осъществи връзка.

Във връзка с изискването на чл. 10, параграф 4 от Директивата в Закона за екстрадицията и Европейската заповед за арест е необходимо се предвиди правото на издирваното лице да бъде уведомено, че има право да му бъде назначен защитник в

държавата, издала Европейската заповед за арест. Необходимо е също така да се гарантира възможността на обвиняемия да може да се откаже от правото си на защитник, с изключение на случаите, когато участието на защитник е задължително, каквото е изискването на чл. 9 от Директивата. За обезпечаване на това право следва да въведе кореспондиращото задължение за органа на досъдебното производство да разясни последиците от отказа от защитник, да отрази обстоятелствата, при които обвиняемият се отказва от защитник в протокола от съответното процесуално действие или в отделен протокол. На обвиняемия следва да се предостави също така и възможността да оттегли отказа си от правото на защитник във всеки момент на производството, като обаче извършените до този момент процесуални действия без участието на защитник запазват процесуалната си стойност. Съгласно действащия НПК обвиняемият може да се откаже от защита, като не дължи обяснения защо го прави. Законът не предвижда форма и за отказа тя може да бъде писмена във всеки един момент или устна в рамките на провеждането на определено процесуално-следствено действие.

С оглед минималните изисквания на Директивата е необходимо да бъдат направени съответните систематични изменения и допълнения в Закона за Министерството на вътрешните работи в чл. 74, ал. 2, т. 6, буква „д“, като текстът следва да се допълни по начин, който да предвижда: правото на лицето да направи отказ от защитник, както и последиците от него; правото на отказ да дава обяснения, в случаите когато задържането е на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от Закона за МВР. Тази промяна ще гарантира възможността още от най-ранен етап, от една страна, да се обезпечи в пълна степен правото на защита на привлеченото към наказателна отговорност лице, и от друга, да предпази развитието на процеса от допуснати процесуални нарушения.

Необходимо е да се допълни и разпоредбата на чл. 16а от Закона за митниците (ЗМ). Промяната е необходима във връзка с предвиденото правомощие на митническите органи да извършват задържане на лице за срок от 24 часа, когато има данни, че е извършено престъпление по чл. 234, 242, 242а и 251 от Наказателния кодекс и по чл. 255 от Наказателния кодекс по отношение на задължения за ДДС от внос и акцизи и съществува реална опасност да се укрие или да извърши престъпление.

В тази връзка, текстът следва да придобие предложената редакция, за да бъде гарантирано правото за задържаното лице да осъществи конституционно установеното си право на защита. По силата на предлаганата редакция на чл. 16а от ЗМ митническите органи ще са длъжни не само да разяснят правото на защита на лицето, но и последиците от отказ от защита, както и правото му да откаже да дава обяснения, като за посочените обстоятелства се съставя протокол.

Необходимо е допълнение в Закона за военната полиция (ЗВП) и Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“ (ЗДАНС), с което компетентните държавни органи са длъжни не само да разяснят правото на защита на лицето, но и последиците от отказ от защита, както и правото му да откаже да дава обяснения. Когато задържаният е чужд гражданин, по негово искане незабавно се уведомяват консулските органи на държавата, чийто гражданин е задържаният, чрез Министерство на външните работи. Ако задържаният е гражданин на две или повече държави, той може да избере консулските органи на коя държава да бъдат уведомени за задържането му и с които желае да осъществи връзка.

Промените са необходими с цел унифициране на правото на защита на обвиняемия по начин, по който да се гарантира както в НПК, така и в ЗМВР, ЗМ, ЗВП и ЗДАНС, че задържаното лице ще има възможност ефективно да упражни правата си. С оглед избягването на противоречива практика и неясноти, е необходимо да се регламентира

задължението на компетентните държавни органи, когато задържаният е чужд гражданин, по негово искане незабавно да уведомяват консулските органи на държавата, чийто гражданин е задържаният, чрез Министерство на външните работи. Когато задържаният е гражданин на две или повече държави, е необходимо да му се предостави също и възможността да избере консулските органи на коя държава да бъдат уведомени за задържането му и с които желае да осъществи връзка.

1.3. Посочете дали са извършени последващи оценки на нормативния акт, или анализи за изпълнението на политиката и какви са резултатите от тях?

Не е правена последваща оценка на въздействието на Наказателния кодекс.

2. Цели: *Посочете целите, които си поставя нормативната промяна, по конкретен и измерим начин и график, ако е приложимо, за тяхното постигане. Съответстват ли целите на действащата стратегическа рамка?*

Цели, с оглед ангажиментите на Република България, произтичащи от членството в ЕС:

Предлаганите изменения и допълнения имат за цел да усъвършенстват законовата уредба в следните основни направления:

- Осигуряване съответствието на националното законодателство с изискванията на Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. за обезпечаване и конфискация на средства и облиги от престъпна дейност в Европейския съюз и прекратяване на стартирала наказателната процедура срещу Република България. Цялостната дългосрочна цел е съществено намаляване в ЕС на доходите на организираната престъпност и на натрупаното от нея богатство.

Общите цели са борба с организираната престъпност, постигане на справедливост за жертвите и повишаване на доверието на обществото в системата на наказателното правосъдие. В съответствие с основните компоненти на проблема могат да бъдат определени следните конкретни цели: укрепване на хармонизацията на правилата, които позволяват отнемането/конфискацията на активи от престъпна дейност, като съответно се спазват основните права; предоставяне на минимални хармонизирани правила, даващи възможност на държавите членки да обезпечават/изземат и управляват активи от престъпна дейност в очакване на конфискация, като съответно се спазват основните права; по-лесно обезпечаване/изземване и конфискуване на активи в случаи с трансграничен елемент, и засилване използването на инструментите за обезпечаване и конфискация от страна на държавите членки.

- Транспониране на Директива 2013/48/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 година относно правото на достъп до адвокат в наказателното производство и в производството по европейска заповед за арест и относно правото на уведомяване на трето лице при задържане и на осъществяване на връзка с трети лица и консулски органи през периода на задържане (ОВ L 294 от 6 ноември 2013 г.).

Общите цели са установяване на ясни права в целия ЕС и защита на основните права на човека за справедлив процес и право на защита. Цялостната дългосрочна цел е гарантиране на достъпа до адвоката като съществен елемент за изграждането на доверие в пространство на правосъдие на Европейския съюз. В съответствие с основните компоненти на проблема могат да бъдат определени следните конкретни цели на политиката: предоставяне на достъп до адвокат от първия етап на

полицейския разпит и в хода на наказателното производство; позволяване на адекватни, поверителни срещи на задържаното лице с адвокат за заподозрения да упражни ефективно своите права на защита; позволяване на адвоката да играе активна роля по време на разпитите и да проверява условията за задържане; гарантиране възможността на обвиненото лице, че е в състояние да комуникира с поне един член на семейството или работодател, като ги информира за ареста и задържането; осигуряване на възможността на задържаните и обвинените лица в чужбина да се свържат с посолството или консулството на страната си и да получат посещения; предоставяне на лицата, обект на европейска заповед за арест, възможността за правна консултация както в страната, в която се извършва арестът, така и в страната, в която е издадена европейската заповед за арест.

Целите на национално ниво са:

- При въвеждане на изискванията на Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. за обезпечаване и конфискация на средства и облиги от престъпна дейност в Европейския съюз:

- предприемане на по-ефикасни действия за да се лишат престъпниците от облагоите, които генерира организираната престъпна дейност и да се подпомогне взаимното доверие и трансграничното сътрудничество между държавите членки в тази сфера;

- подобряване на уредбата и преодоляване на практическите проблеми при прилагането ѝ, предвид изложеното по т. 1;

- създаване на нормативна рамка, гарантираща отнемането на доходите от организираната престъпност и на натрупаното от нея богатство;

- създаването на ясни правила и сближаване на режимите на държавите членки в областта на обезпечаването и конфискацията на имущество, придобито от престъпна дейност;

- ефективност в действията по успешното възстановяване на причинените от престъпната дейност вреди;

- усъвършенстване и доразвиване на уредбата на този специфичен кръг обществени отношения с цел унифициране на законодателството;

- създаване на реални правни възможности не само за признаване между държавите членки, но и за ефективно изпълнение на наказателните присъди в частта им относно конфискация на имущество, придобито от престъпна дейност.

- При въвеждане на изискванията на Директива 2013/48/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 година относно правото на достъп до адвокат в наказателното производство и в производството по европейска заповед за арест и относно правото на уведомяване на трето лице при задържане и на осъществяване на връзка с трети лица и консулски органи през периода на задържане:

- осигуряване на възможността на обвиняемия да се предоставя обща информация, улесняваща избора му на адвокат, както и правото му свободно да осъществява връзка със защитника, да се среща насаме с него, да получава съвети и друга правна помощ, включително преди започване и по време на провеждане на разпита и на всяко друго процесуално действие с участие на обвиняемия.

- осигуряване възможността без неоправдано забавяне задържаните и

обвинените лица да осъществят връзка с най-малко едно посочено от тях трето лице;

- ограничаване или отлагане посредством временна дерогация от страна на държавните органи на правото на обвиняемия да осъществи връзка с най-малко едно посочено лице с оглед необходимостта да се предотврати настъпването на тежки неблагоприятни последици за живота, свободата или физическата неприкосновеност на лице;

- предотвратяване на последващо престъпление и осигуряване на защита на пострадалите от престъплението;

- обезпечаване на правото на защита на задържаното и обвинено лице чрез изрична правна регламентация на разрешаването на временната дерогация, вкл. и на съдебен контрол върху нея;

- определяне на национално ниво на условията и реда относно времето, средствата, продължителността и честотата на връзката с трети лица, като отчитат необходимостта от поддържане на реда, безопасността и сигурността на мястото на задържане на лицето.

- осигуряване на възможността на обвиняемите да се откажат от правото на достъп до адвокат, когато им е предоставена информацията относно съдържанието на съответното право и възможните последици от отказа от него.

- осигуряване на възможността за оттегляне на отказа в съответствие с изискванията на настоящата директива, без да се налага повторното провеждане на разпитите или на процесуалните действия, извършени във времето, през което е имало отказ от правото.

- Предложените промени в чл. 195, ал. 1 и 5 от НК, както и в чл. 346б от НК имат за цел:

- създаване на по-добра правна регламентация за противодействие на престъпните посегателства с предмет противозаконно отнемане на МПС, чрез създаване на квалифициран състав на кражба, когато деецът с обективните си действия е демонстрирал намерение противозаконно да присвои МПС и да се разпорежда с него като със своя вещ;

- наказване на приготвянето към кражба на МПС като самостоятелно престъпление;

- отпадане на предвидената възможност за налагане на алтернативно наказание глоба в размер до три хиляди лева в чл. 346б.

3. Идентифициране на заинтересованите страни: *Посочете всички потенциални засегнати и заинтересовани страни, върху които предложението ще окаже пряко или косвено въздействие (бизнес в дадена област/всички предприемачи, неправителствени организации, граждани/техни представители, държавни органи, др.):*

- Прокуратурата на Република България;
- Съдилищата в Република България;
- Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество;
- Националната агенция за приходите;

- Министерство на правосъдието;
- Министерство на вътрешните работи;
- Министерство на външните работи;
- Консулски органи и дипломатически представителства;
- Агенция „Митници“, МФ;
- Държавна агенция „Национална сигурност“;
- Служба „Военна полиция“;
- Задържаните лица и лица, които биха имали качество на обвиняем и трети лица;
- Лица, пострадали от престъпление;
- Адвокати.

4. Варианти на действие: *Идентифицирайте основните регулаторни и нерегулаторни възможни варианти на действие от страна на държавата, включително варианта „Без действие“.*

Вариантите са следните:

Вариант 0. Без действие:

- Неприемане на проекта на Закон за изменение и допълнение на Наказателния кодекс. При този вариант няма да се извършат необходимите законодателни промени. Ще се запазят характеристиките на недостатъчната правна уредба на обществените отношения свързани с обезпечаването и конфискацията на средства и облаги от престъпна дейност в Европейския съюз, както и правото на достъп до адвокат в наказателното производство и в производството по европейска заповед за арест и относно правото на уведомяване на трето лице при задържане и на осъществяване на връзка с трети лица и консулски органи през периода на задържане. Няма да се предприемат адекватни законодателни мерки, които да отговорят на сегашната фактическа обстановка и механизма на извършване на деянията по противозаконното отнемане на моторни превозни средства (МПС).

Вариант 1. Приемане на проекта:

При този вариант ще се извършат необходимите нормативни промени за въвеждане на изискванията на Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. за обезпечаване и конфискация на средства и облаги от престъпна дейност в Европейския съюз, като ще се създадат:

- възможност за предприемане на по-ефикасни действия за да се лишат престъпниците от облагите, които генерира организираната престъпна дейност и да се подпомогне взаимното доверие и трансграничното сътрудничество между държавите членки в тази сфера;
- подобряване на уредбата и преодоляване на практическите проблеми при прилагането ѝ, предвид изложеното по т. 1;
- създаване на нормативна рамка, гарантираща отнемането на доходите от организираната престъпност и на натрупаното от нея богатство;
- създаване на ясни правила и сближаване на режимите на държавите членки в областта на обезпечаването и конфискацията на имущество, придобито от престъпна дейност;

- ефективност в действията по успешното възстановяване на причинените от престъпната дейност вреди;
  - усъвършенстване и доразвиване на уредбата на този специфичен кръг обществени отношения с цел унифициране на законодателството;
  - създаване на реални правни възможности не само за признаване между държавите членки, но и за ефективно изпълнение на наказателните присъди в частта им относно отнемането/конфискацията на имущество, придобито от престъпна дейност;
  - допълнение на чл. 53 от НК, предвиждащо възможност за отнемане в полза на държавата на пряката и/или косвена облага, придобити чрез престъплението, ако не подлежат на връщане или възстановяване;
  - дефиниция на понятието за пряка и косвена облага придобити чрез престъпна дейност;
  - правна уредба относно погасителната давност на публичните вземания, в случаите на чл. 53, ал. 1 и 2 НК, когато облагата липсва или е била отчуждена и е присъдена нейната равностойност с цел ефикасното отнемане на облагите придобити чрез престъпления;
  - задължение на органите по изпълнение на наказанията да уведомяват териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по постоянен адрес на лишения от свобода за датата, от която същият ще бъде освободен от местата за лишаване от свобода, когато наред с наказанието лишаване от свобода е постановено и отнемане в полза на държавата по чл. 53, ал. 1 и 2 от Наказателния кодекс.
  - по-добра правна регламентация за противодействие на престъпните посегателства с предмет противозаконно отнемане на МПС, чрез създаване на квалифициран състав на кражба в ал. 1 на чл. 195 от НК, когато деецът с обективните си действия е демонстрирал намерение противозаконно да присвои МПС и да се разпорежда с него като със своя вещ;
  - наказване на приготвянето към кражба на МПС като самостоятелно престъпление;
  - отпадане на предвидената възможност за налагане на алтернативно наказание глоба в размер до три хиляди лева в чл. 346б.
- Също така, ще се транспонира Директива 2013/48/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 година относно правото на достъп до адвокат в наказателното производство и в производството по европейска заповед за арест и относно правото на уведомяване на трето лице при задържане и на осъществяване на връзка с трети лица и консулски органи през периода на задържане, което ще осигури:
- възможност на обвиняемия да се предоставя обща информация, улесняваща избора му на защитник, както и правото му свободно да осъществява връзка със защитника, да се среща насаме с него, да получава съвети и друга правна помощ, включително преди започване и по време на провеждане на разпита и на всяко друго процесуално действие с участие на обвиняемия;

- нова ал. 2 в чл. 55 от НПК, с която на обвиняемият се предоставя обща информация, улесняваща избора му на защитник, както и изрично се посочва правото му свободно да осъществява връзка със защитника си, да се среща насаме с него, да получава съвети и друга правна помощ, включително преди започване и по време на провеждане на разпита и на всяко друго процесуално действие с участие на обвиняемия.

- условия за преодоляване на законодателна празнота, доколкото към настоящия момент е предвидено право на защитника по чл. 99 от НПК да се среща насаме с обвиняемия, но същото не е изрично предвидено като право на обвиняемия, поради което е необходимо да бъде регламентирано;

- условия за преодоляване на неоснователно ограничаване в чл. 63, ал. 7 от НПК на правото на обвиняемия свободно да уведоми конкретно лице за задържането си, различно от изброените в сега действащия НПК;

- промяна, която да гарантира, че при задържане под стража на обвиняемия, както и по отношение на задържането на основание чл. 64, ал. 2 от НПК, по искане на обвиняемия, незабавно следва да се уведомява поне едно посочено от него лице;

- определяне на национално ниво на условията и реда относно времето, средствата, продължителността и честотата на връзката с трети лица, като се отчита необходимостта от поддържане на реда, безопасността и сигурността на мястото на задържане на лицето;

- ограничаване или отлагане посредством временна дерогация от страна на държавните органи на правото на обвиняемия да осъществява връзка с най-малко едно посочено лице с цел предотвратяване на тежки неблагоприятни последици за живота, свободата или физическата неприкосновеност на лице, извършване на престъпление и защита на пострадалите от престъпление;

- съдебен контрол върху разрешаването на временната дерогация;

- изрична законова уредба на процедурата по уведомяването на конкретно лице, която да предвижда уведомяването да бъде отложено до 48 часа, когато е налице неотложна необходимост, за да се предотврати настъпването на тежки неблагоприятни последици за живота, свободата или физическата неприкосновеност на лице или за да се предотврати ситуация, при която наказателното производство би могло да бъде сериозно възпрепятствано;

- възможност за задържания да избере консулските органи на коя държава да бъдат уведомени за задържането му и с кои желае да осъществи връзка, в случай, когато той е гражданин на две или повече държави, както и изричната ѝ законова уредба посредством създаване на нова ал. 8 в чл. 63 НПК;

- осигуряване на възможността на обвиняемите да се откажат от правото на достъп до адвокат, когато им е предоставена информация относно съдържанието на съответното право и възможните последици от отказа от него, без да се налага повторното провеждане на разпитите или на процесуалните действия, извършени във времето, през което е имало отказ от правото ;

- въвеждането на задължение за органа на досъдебното производство в чл. 96, ал. 1 НПК да разясни на обвиняемия последиците от отказа от защитник, да отрази обстоятелствата, при които обвиняемият се отказва от защитник в протокола от съответното процесуално действие или в отделен протокол;

- гарантиране на правото на обвиняемия да реши да оттегли отказа си от правото на защитник във всеки момент на производството, като обаче извършените до този

момент процесуални действия без участието на защитник да запазват процесуалната си стойност;

- изменения в чл. 43 и чл. 58 от Закона за екстрадицията и Европейската заповед за арест, като се създават нови разпоредби относно правото на издирваното лице да бъде уведомено, че има право да му бъде назначен защитник в държавата, издала Европейската заповед за арест във връзка с изискването на чл. 10, параграф 4 от Директивата в Закона за екстрадицията и Европейската заповед за арест (ЗЕЕЗА);

- допълнение на чл. 243, ал. 3 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС) в изпълнение на изискването на чл. 7 от Директивата на обвиняемите ще се осигури получаването на консулска помощ съгласно чл. 36 от Виенската конвенция за консулските отношения от 1963 г. (която предоставя на държавите право на достъп до техните граждани);

- промяна в ЗМВР в чл. 74, ал. 2, т. 6, буква „д“, с която се урежда правото на задържаното лице да направи отказ от защитник, както и последиците от него, отказ да дава обяснения, в случаите, когато задържането е на основание чл. 72, ал. 5 от ЗМВР;

- допълнение на чл. 16а ЗМ във връзка с предвиденото правомощие на митническите органи да извършват задържане на лице за срок от 24 часа, когато има данни, че е извършено престъпление по чл. 234, 242, 242а и 251 от Наказателния кодекс и по чл. 255 от Наказателния кодекс по отношение на задължения за ДДС от внос и акцизи и съществува реална опасност да се укрие или да извърши престъпление;

- промяна на чл. 16а от Закона за митниците (ЗМ) с оглед избягването на противоречива практика и неясноти и унифициране на правото на защита на обвиняемия, така че да се гарантира както в НПК, ЗМВР, така и в ЗМ, че лицето ще има възможност ефективно да упражни правата си, като не само му се разяснява правото на защита на лицето, но и последиците от отказ от защита, както и правото да откаже да дава обяснения;

- създаване на нова ал. 8 в чл. 16а от ЗМ, която предвижда задължение на митническия орган, когато задържаният е чужд гражданин, по негово искане незабавно се уведомяват консулските органи на държавата, чийто гражданин е задържаният, чрез Министерство на външните работи. Ако задържаният е гражданин на две или повече държави, той може да избере консулските органи на коя държава да бъдат уведомени за задържането му и с които желае да осъществи връзка;

- допълнения в Закона за военната полиция (ЗВП) и Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“ (ЗДАНС), с което компетентните държавни органи са длъжни не само да разяснят правото на защита на лицето, но и последиците от отказ от защита, както и правото му да откаже да дава обяснения, както и когато задържаният е чужд гражданин, по негово искане незабавно да уведомяват консулските органи на държавата, чийто гражданин е задържаният, чрез Министерство на външните работи. Ако задържаният е гражданин на две или повече държави, той може да избере консулските органи на коя държава да бъдат уведомени за задържането му и с които желае да осъществи връзка.

- правна уредба в ПЗР на законопроекта спрямо възникналите, но незавършени правоотношения във връзка с наказателни производства, неприключените процедури по ЗЕЕЗА, както и за заварените случаи на задържане на лица за срок до 24 часа по ЗМВР, ЗМ, ЗВП и ЗДАНС.

Вариант 2: Предприемане на организационни и други мерки без нормативни промени:

Не е възможно предприемането само на организационни и други мерки. Необходимо е уреждането на проблема с нормативен акт.

5. Негативни въздействия: *Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други негативни въздействия за всеки един от вариантите, в т.ч. разходи (негативни въздействия) за идентифицираните заинтересовани страни в резултат на предприемане на действията. Пояснете кои разходи (негативни въздействия) се очаква да бъдат второстепенни и кои да са значителни.*

При Вариант 0. Без действие: Неприемане на проекта на Закон за изменение и допълнение на Наказателния кодекс. При този вариант няма да се извършат необходимите законодателни промени.

- Ще се запазят характеристиките на недостатъчната правна уредба на обществените отношения, свързани с обезпечаването и отнемането/конфискацията на средства и облаги от престъпна дейност в Европейския съюз.

- Няма да бъде осигурено съответствието на националното законодателство с изискванията на Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. за обезпечаване и конфискация на средства и облаги от престъпна дейност в Европейския съюз.

- Няма да бъде решен проблемът с хармонизацията на правилата, които да позволяват на държавите членки по-ефективно да отнемат имущество и облаги придобити от престъпна дейност в случаи с трансграничен елемент и засилване използването на инструментите за обезпечаване и конфискация от страна на държавите членки.

- Няма да бъдат предприети необходимите действия за да се лишат престъпниците от облагоите, които генерира организираната престъпна дейност и да се подпомогне взаимното доверие и трансграничното сътрудничество между държавите членки в тази сфера.

- Няма да се създаде нормативната рамка, гарантираща сближаване на режимите на държавите членки в областта на обезпечаването и отнемането/конфискацията на имущество, придобито от престъпна дейност.

- Няма да е налице ефективност в действията по успешното възстановяване на причинените от престъпната дейност вреди.

- Няма да бъдат предприети адекватни законодателни мерки, които да отговорят на сегашната фактическа обстановка и механизма на извършване на деянията по противозаконното отнемане на моторни превозни средства (МПС).

- Няма да бъдат въведени изискванията на Директива 2013/48/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 година относно правото на достъп до адвокат в наказателното производство и в производството по европейска

заповед за арест и относно правото на уведомяване на трето лице при задържане и на осъществяване на връзка с трети лица и консулски органи през периода на задържане.

- Няма да се създаде необходимата нормативна уредба за възможността на обвиняемия да се предоставя обща информация, улесняваща избора му на адвокат, както и правото му свободно да осъществява връзка и да се среща насаме с него, да получава съвети и друга правна помощ, включително преди започване и по време на провеждане на разпита и на всяко друго процесуално действие с участие на обвиняемия.
- Няма да е налице правна възможност за осигуряване на задържаните и обвинените лица без неоправдано забавяне да осъществят връзка с най-малко едно посочено от тях трето лице.
- Няма да бъде създадена законова възможност, в случаите когато е необходимо да се предотврати настъпването на тежки неблагоприятни последици за живота, свободата или физическата неприкосновеност на лице, необходимостта да се предотврати престъпление, необходимостта от изчакване на съдебно заседание и необходимостта да се защитят пострадалите от престъпление, временно да се ограничи или отложи посредством временна дерогация от страна на държавните органи на правото на обвиняемия да осъществява връзка с най-малко едно посочено лице.
- Няма да бъдат определени на национално ниво условията и реда относно времето, средствата, продължителността и честотата на връзката с трети лица, като отчитат необходимостта от поддържане на реда, безопасността и сигурността на мястото на задържане на лицето.
- Няма да бъде регламентирана възможността на обвиняемите да се откажат от правото на достъп до адвокат, когато им е предоставена информация относно съдържанието на съответното право и възможните последици от отказа от него, както и осигуряване на възможността за оттегляне на отказа в съответствие със законовите изисквания, без да се налага повторното провеждане на разпитите или на процесуалните действия, извършени във времето, през което е имало отказ от правото.
- Няма да бъдат прекратени стартиралите от ЕК на основание чл. 258 от ДФЕС наказателни процедури с № 2016/0705 и № 2017/0018 срещу Република България във връзка с нетранспонирането на Директива 2014/42/ЕС и Директива 2013/48/ЕС.

Посочените негативни въздействия засягат всички заинтересовани страни.

При Вариант 1. Приемане на проекта Закон за изменение и допълнение на Наказателния кодекс.

При този вариант не са идентифицирани негативни въздействия.

При Вариант 2. Предприемане на организационни и други мерки без нормативни промени:

Не е възможно предприемането само на организационни и други мерки. Необходимо е уреждането на проблема с нормативен акт. В резултат на това се

предвиждат негативни последици за всички заинтересовани страни, аналогични на описаните за Вариант 0.

6. Положителни въздействия: *Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други ползи за идентифицираните заинтересовани страни за всеки един от вариантите в резултат на предприемане на действията. Посочете как очакваните ползи кореспондират с формулираните цели.*

Вариант 0. Без действие.

При този вариант не са идентифицирани положителни въздействия. Запазват се характеристиките на недостатъчната правна уредба на обществените отношения, свързани с обезпечаването и конфискацията на средства и облаги от престъпна дейност в Европейския съюз, както и правото на достъп до адвокат в наказателното производство и в производството по европейска заповед за арест и относно правото на уведомяване на трето лице при задържане и на осъществяване на връзка с трети лица и консулски органи през периода на задържане.

Вариант 1. Приемане на проекта Закон за изменение и допълнение на Наказателния кодекс.

При този вариант ще се извършат необходимите нормативни промени за въвеждане на изискванията на Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. за обезпечаване и конфискация на средства и облаги от престъпна дейност в Европейския съюз, като ще се създадат:

- предприемане на по-ефикасни действия, за да се лишат престъпниците от облагите, които генерира организираната престъпна дейност и да се подпомогне взаимното доверие и трансграничното сътрудничество между държавите членки в тази сфера;
- подобряване на уредбата и преодоляване на практическите проблеми при прилагането ѝ, предвид изложеното по т. 1;
- създаване на нормативна рамка, гарантираща отнемането на доходите от организираната престъпност и на натрупаното от нея богатство;
- създаването на ясни правила и сближаване на режимите на държавите членки в областта на обезпечаването и конфискацията на имущество, придобито от престъпна дейност;
- ефективност в действията по успешното възстановяване на причинените от престъпната дейност вреди;
- усъвършенстване и доразвиване на уредбата на този специфичен кръг обществени отношения с цел унифициране на законодателството;
- създаване на реални правни възможности не само за признаване между държавите членки, но и за ефективно изпълнение на наказателните присъди в частта им относно отнемането/конфискацията на имущество, придобито от престъпна дейност;
- предприемане на адекватни законодателни мерки, които да отговорят на сегашната фактическа обстановка и механизма на извършване на деянията по

противозаконното отнемане на моторни превозни средства (МПС);

- Също така, ще се транспонира Директива 2013/48/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 година относно правото на достъп до адвокат в наказателното производство и в производството по европейска заповед за арест и относно правото на уведомяване на трето лице при задържане и на осъществяване на връзка с трети лица и консулски органи през периода на задържане, което ще осигури:
  - възможността на обвиняемия да се предоставя обща информация, улесняваща избора му на защитник, както и правото му свободно да осъществява връзка със защитника, да се среща насаме с него, да получава съвети и друга правна помощ, включително преди започване и по време на провеждане на разпита и на всяко друго процесуално действие с участие на обвиняемия.
  - възможността без неоправдано забавяне задържаните и обвинените лица да осъществят връзка с най-малко едно посочено от тях трето лице;
  - ограничаване или отлагане посредством временна дерогация от страна на държавните органи на правото на обвиняемия да осъществява връзка с най-малко едно посочено лице с оглед необходимостта да се предотврати настъпването на тежки неблагоприятни последици за живота, свободата или физическата неприкосновеност на лице, необходимостта да се предотврати престъпление, необходимостта от изчакване на съдебно заседание и необходимостта да се защитят пострадалите от престъпление.
  - обезпечаване на правото на защита на задържаното и обвинено лице чрез изрична правна регламентация на разрешаването на временната дерогация, вкл. и на съдебен контрол върху нея;
  - определяне на национално ниво на условията и реда относно времето, средствата, продължителността и честотата на връзката с трети лица, като отчитат необходимостта от поддържане на реда, безопасността и сигурността на мястото на задържане на лицето.
  - осигуряване на възможността на обвиняемите да се откажат от правото на достъп до адвокат, когато им е предоставена информация относно съдържанието на съответното право и възможните последици от отказа от него.
  - осигуряване на възможността за оттегляне на отказа в съответствие с изискванията на настоящата директива, без да се налага повторното провеждане на разпитите или на процесуалните действия, извършени във времето, през което е имало отказ от правото.

Вариант 2. Предприемане на организационни и други мерки без нормативни промени:

При непредприемане на законодателни промени положителни въздействия върху заинтересованите страни не се очакват.

7. Потенциални рискове: *Посочете възможните рискове от приемането на нормативната промяна, включително възникване на съдебни спорове.*

Не се предвиждат рискове от приемане на предложениния акт.

8.1. Административната тежест за физическите и юридическите лица:

Ще се повиши

Ще се намали

X Няма ефект

8.2. Създават ли се нови регулаторни режими? Засягат ли се съществуващи режими и услуги?

Не създават и не се засягат.

9. Създават ли се нови регистри?

- Не се създават.

Когато отговорът е „да“, посочете колко и кои са те.....

10. Как въздейства актът върху микро, малките и средните предприятия (МСП)?

Актът засяга пряко МСП

Актът не засяга МСП

x Няма ефект

11. Проектът на нормативен акт изисква ли цялостна оценка на въздействието?

Да

x Не

12. Обществени консултации: *Обобщете най-важните въпроси за консултации в случай на извършване на цялостна оценка на въздействието или за обществените консултации по чл. 26 от Закона за нормативните актове. Посочете индикативен график за тяхното провеждане и видовете консултацияни процедури.*

Проектът на Закон за изменение и допълнение на Наказателния кодекс, заедно с мотивите и окончателната частична предварителна оценка на въздействието, съобразена с направените препоръки, ще бъдат публикувани на страницата на Министерството на правосъдието в интернет и на Портала за обществени консултации.

13. Приемането на нормативния акт произтича ли от правото на Европейския съюз?

X Да

Не

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?qid=1518172378261&uri=CELEX:52012SC0032>; <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52012SC0031>.

http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2011_en.htm#just

Моля посочете изискванията на правото на Европейския съюз, включително информацията по т. 8.1 и 8.2, дали е извършена оценка на въздействието на ниво

Европейски съюз, и я приложете (или посочете връзка към източник).

14. Име, длъжност, дата и подпис на директора на дирекцията, отговорна за изработването на нормативния акт:

Име и длъжност: Любомир Талев, директор на дирекция „Съвет по законодателство“ в Министерството на правосъдието.

Дата: 25.04.2018 г.

Подпис: